

اثرات خوراندن پروتئین باکتریایی بر عملکرد، ویژگی‌های کیفی گوشت و ترکیب اسیدهای چرب عضلات بزغاله‌های مرخ

• رضا ناصری هرسینی^{*}، فرخ کفیلزاده^۱

- ۱- بخش تحقیقات علوم دامی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گیلان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران.
۲- بخش علوم دامی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

تاریخ دریافت: فروردین ۱۴۰۲ تاریخ پذیرش: تیر ۱۴۰۲

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۹۰۰۳۶۷۹۸

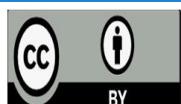
Email: naseri@areeo.ac.ir

شناسه دیجیتال (DOI): 10.22092/ASJ.2023.362177.2310

چکیده

به منظور ارزیابی اثرات افزودن یک پروتئین باکتریایی تجاری بر عملکرد رشد، ویژگی‌های کیفی گوشت و ترکیب اسیدهای چرب عضلات، از ۱۶ رأس بزغاله نر مرخ (۱۳/۱±۲/۶ کیلوگرم وزن زنده، با سن آغازین سه ماهگی) استفاده شد. بزغاله‌ها به طور تصادفی بین دو تیمار توزیع شده و تا پیش از موعد کشtar به مدت ۱۱۹ روز و به صورت دسترسی آزادانه به جیره تغذیه شدند. پروتئین تجاری پریمالاک روزانه به میزان دو گرم به هر بزغاله در تیمار مربوطه و پیش از وعده خوراکدهی صحیح خورانده شد. عملکرد رشد و درصد لاشه تحت تأثیر خوراندن پروتئین باکتریایی قرار نگرفت، اما ضخامت چربی زیر پوستی در پاسخ به مصرف پروتئین باکتریایی کاهش یافت ($P<0.05$). در بین ویژگی‌های فیزیکی ارزیابی شده در گوشت، شامل pH_{Hu}، ضایعات شیرابه‌ای، ظرفیت نگهداری آب، کاهش وزن در اثر طبخ، فشار برشی و شاخص‌های مرتبط با رنگ، تنها مقدار شاخص L^* در عضله *longissimus thoracis* و *semimembranosus* و مقدار شاخص a^* در عضله *semimembranosus* دستخوش تغییری معنی‌دار در اثر افزودن پروتئین باکتریایی به جیره شدند ($P<0.05$). افزودن پروتئین باکتریایی به جیره تأثیر معنی‌داری بر ترکیب شیمیایی و ترکیب کلی اسیدهای چرب عضلات نداشت. به طور کلی، پروتئین باکتریایی چندسویه‌ای مورد استفاده در پژوهش حاضر تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر عملکرد رشد و غالباً ویژگی‌های کیفی گوشت بزغاله‌های مرخ نداشت.

واژه‌های کلیدی: اسیدهای چرب عضله؛ بزغاله مرخ؛ پروتئین باکتریایی؛ عملکرد؛ کیفیت گوشت.

Research Journal of Livestock Science No 143 pp: 3-16

Effect of feeding bacterial probiotic on performance, meat quality traits and muscles fatty acid composition of Morkhoz goat kids

By: Reza Naseri Harsini (Corresponding author)^{*1}, Farokh Kafilzadeh²

1: Animal Science Research Department, Gilan Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Gilan, Iran.

2: Department of Animal Science, College of Agriculture and Natural Resources, Razi University, Kermanshah, Iran.

Received: April 2023

Accepted: July 2023

Sixteen male Morkhoz kids (13.2 ± 1.6 kg live body weight, 3 months old) were used to evaluate the effects of a commercial bacterial probiotic supplement on growth performance, meat quality attributes and fatty acid composition of muscles. Kids were randomly distributed between two treatments and were fed *ad libitum* for 119 days before slaughter. The Primalak probiotic was fed daily and before the first meal in the amount of two grams to each goat in the respective treatment. Growth performance and dressing percentage were not affected by bacterial probiotic feeding; Although subcutaneous fat depth decreased in response to probiotic consumption ($P < 0.05$). Among the assessed physical meat quality attributes, including pH_u, drip loss, water holding capacity, cooking loss, arner bratzler shear force, and meat colour indices, only the values of L* index for *semimembranosus* and a* index for *longissimus thoracis* muscle ($P < 0.05$) were affected when bacterial probiotic was fed. Addition of probiotic to the diet had minor effects on proximate composition and fatty acids composition of muscles. In conclusion, the bacterial multi-strain probiotic used in the current experiment didn't make a significant change in goat's performance and most aspects of meat quality.

Key words: Muscles fatty acids; Morkhoz goat; Bacterial probiotic; Performance; Meat quality.

مقدمة

Prache و همکاران، ۲۰۲۲). بر همین اساس و بنا به غلظت بالای SFA و محتوای اندک PUFA در گوشت حیوانات نشخوار کننده، عموم مردم دیدگاه مثبتی در مورد مصرف گوشت این حیوانات ندارند (Hocquette و Chriki، ۲۰۲۰). با وجود این، مصرف چربی نشخوار کننده گان اثرات مطلوب بر سلامت انسان در پی داشته است و به طور مشخص می‌توان به محتوای n-۳ PUFA و نیز ایزومر سیس-۹ ترانس-۱۱ از اسید لینولئیک مزدوج (CLA) در گوشت نشخوار کننده گان کوچک اشاره کرد که بهبود سلامت مصرف کننده گان در دراز مدت را در پی دارد (Medeiros و همکاران، ۲۰۲۱).

به مانند هر پستاندار دیگری، کمیت و کیفیت گوشت بز نیز متأثر از عوامل ژنتیکی و محیطی خواهد بود (Webb, ۲۰۱۴). اگرچه

ایران یکی از ۱۰ کشور دارای بیشترین جمعیت بز در جهان و بالطبع یکی از ۱۰ کشور برتر تولید کننده گوشت و شیر بز است (FAOSTAT، ۲۰۱۶). نژاد مرخز شناخته شده‌ترین نژاد بز در نواحی غربی ایران و نیز نواحی شرقی کشور عراق (رشته کوه زاگرس) است و سهم قابل توجهی در تأمین پروتئین حیوانی برای ساکنین این نواحی دارد. این در حالی است که تا کنون ویژگی‌های لاشه و گوشت تولیدی به وسیله این نژاد و نیز تاثیر عوامل احتمالی مؤثر بر آن مورد بررسی قرار نگرفته است.

در قریب دو دهه گذشته اطلاعات بسیاری در مورد رابطه نوع و میزان چربی جیره غذایی با بروز برخی بیماری‌ها، از جمله تصلب عروق کرونر، سرطان و ورم مفاصل بدست آمده است و عموم مردم نسبت به این مسائل حساسیت پیشتری نشان می‌دهند

با فاصله دو هفته) به صورت تصادفی و بر اساس وزن زنده بین دو تیمار آزمایشی (با هشت تکرار) توزیع شدند. تیمارهای آزمایشی شامل گروه شاهد (فاقد پروپیوتیک) و تیمار حاوی پروپیوتیک تجاری بودند. جیره آزمایشی بر مبنای جدول احتیاجات مواد مغذی (NRC، ۲۰۰۷) و با استفاده از اقلام یونجه خشک، کاه جو، دانه جو، کنجاله سویا، مکمل‌های معدنی و ویتامینه، فسفات مونوبازیک و نمک برای تأمین نیاز تغذیه‌ای بزرگاله‌ها به انرژی، پروتئین، کلسیم، فسفر و دیگر مواد مغذی تنظیم گردید (جدول ۱). بزرگاله‌ها به صورت انفرادی درون قفسه‌هایی با ابعاد 150×90 سانتی‌متر مربع قرار گرفته و به مدت ۱۳۳ روز با جیره آزمایشی (کاملاً مخلوط) تغذیه شده و دو هفته آغازین تغذیه به عنوان دوره سازگاری با جیره‌های آزمایشی در نظر گرفته شد. خوراک به صورت دسترسی آزاد در دو نوبت در ساعت‌های ۹:۰۰ و ۱۷:۰۰ توزیع شده و بزرگاله‌ها در طول دوره آزمایش دسترسی آزاد به آب داشتند. در طول دوره آزمایش خوراک مصرفی هر دام به صورت روزانه و افزایش وزن (پس از اعمال ۱۶ ساعت گرسنگی) و ضریب تبدیل خوراک به صورت ماهیانه محاسبه و ثبت شدند. پروپیوتیک باکتریایی تجارتی (پریمالاک، شرکت استاربلز، ایالات متحده آمریکا) پیش از وعده خوراک‌دهی صبح در قالب دو عدد کپسول خوراکی و در مقدار توصیه شده توسط شرکت سازنده (دُز توصیه شده برای گوسفند به میزان روزانه دو گرم) با استفاده از قرص خوران گوسفندی فلزی به بزرگاله‌های تیمار مربوطه خورانده شد. این محصول حاوی باکتری‌های اسیدلاکتیکی فعال به صورت پودر خشک، شامل سویه‌های لاکتوباسیلوس *cfu/g* $(2/5 \times 10^7)$ ، لاکتوباسیلوس کازئی *(cfu/g)* $(2/5 \times 10^7)$ ، استرپتوکوکوس فائسیوم *(cfu/g)* $(2/5 \times 10^7)$ و بیفیدیوباکتریوم ترموفیلم *(cfu/g)* $(1/0 \times 10^8)$ بود.

مدیریت تعذیه و خوراک‌دهی به عنوان مؤثرترین عامل محیطی در تغییر ترکیب اسیدهای چرب و نیز دیگر ویژگی‌های کیفی گوشت شناخته می‌شود (Fonteles و همکاران، ۲۰۱۸؛ Prache و همکاران، ۲۰۲۲؛ اما تا جایی که دانسته‌های ما نشان می‌دهد تا کنون اثرات خوراندن مستقیم میکرووارگانیسم‌ها بر کیفیت گوشت نشخوارکنندگان مورد بررسی قرار نگرفته است. این در حالی است که قابلیت پروپیوتیک‌ها در متأثر ساختن عملکرد تولید و الگوی تخمیر شکمبه‌ای نشخوارکنندگان و نیز ایجاد دگرگونی در روند جذب اسیدهای چرب از روده و سوخت‌وساز لیپیدها در بدن در پژوهش‌های بسیاری مورد اشاره قرار گرفته است (Melara و همکاران، ۲۰۲۲). با بررسی مشاهدات فوق این پرسش پدید می‌آید که آیا خوراندن این پروپیوتیک باکتریایی می‌تواند تغییری در کمیت و کیفیت چربی‌های بافت عضلانی سبب شود؟ بنابراین، پژوهش حاضر با هدف بررسی ویژگی‌های کیفی گوشت بزرگاله‌های نژاد مرخز و نیز شناخت اثرات یک پروپیوتیک باکتریایی چند سویه‌ای تجارتی بر عملکرد و ویژگی‌های کیفی فیزیکی و شیمیایی در عضلات *longissimus thoracis* (LT) و *semimembranosus* (SM) بزرگاله‌ها به انجام رسید.

مواد و روش‌ها

مدیریت حیوانات و طرح آزمایشی

پژوهش حاضر در مزرعه تحقیقاتی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی کرمانشاه به انجام رسید. تعداد ۱۶ رأس بزرگاله نر نژاد مرخز در سن سه ماهگی با میانگین وزن زنده $13/2 \pm 1/6$ کیلوگرم پس از طی مراحل انگل زدایی (آلبندازول ۱۵۲، شرکت زاگرس فارمه پارس، بروجرد، لرستان، ایران؛ نصف بولوس به ازای هر دام) و دریافت واکسن آنتروتوکسمی (مؤسسه واکسن و سرم‌سازی رازی، حصارک، کرج، ایران؛ تزریق $2/5$ میلی‌لیتر به صورت زیرجلدی به ازای هر رأس به همراه دُز یادآور

جدول ۱- ترکیب شیمیایی جیوه آزمایشی مورد استفاده در تغذیه بزغاله‌های موخر

ترکیب شیمیایی (درصد ماده خشک یا واحد بیان شده)	ماده خشک (درصد)
۸۸/۴	پروتئین خام
۱۴/۱	الیاف نامحلول در شوینده خنثی
۲۸/۵	خاکستر خام
۸/۲	کربوهیدرات‌های غیر الیافی
۳۹/۲	انرژی قابل متابولیسم [†] (مگاکالری در کیلو گرم ماده خشک)
۲/۴	محاسبه شده با استفاده از مقادیر جداول مواد غذایی در NRC (۲۰۰۷).

[†] محاسبه شده با استفاده از مقادیر جداول مواد غذایی در NRC (۲۰۰۷).

کشتار و ارزیابی لاشه

عضلات با استفاده از pH 7110 متر (inoLab® pH 7110، آلمان) و از طریق وارد کردن الکترود (رادیومتر، لیون فرانسه) در بررسی که در هر عضله ایجاد گردید اندازه گیری شد Ekiz و همکاران، (۲۰۱۰). میزان ضایعات شیرابه‌ای در هر عضله طبق روش توصیف شده توسط Kaić و همکاران (۲۰۲۰) تعیین گردید. به منظور تعیین ظرفیت نگهداری آب عضلات از روش ارائه شده توسط Pang و همکاران (۲۰۲۰) استفاده شد. برای اندازه گیری میزان کاهش وزن در اثر طبخ، نمونه‌ها طبق روش توصیف شده توسط Hoffmann و همکاران (۲۰۰۳) آماده و ارزیابی شدند. از نمونه‌های طبخ شده جهت اندازه گیری فشار بررسی استفاده شد. بدین منظور نمونه‌ها پس از طبخ برای یک شب در دمای چهار درجه سانتی گراد قرار گرفته و در روز بعد، از هر نمونه به موازات محور طولی فیبرهای عضلانی سه زیرنمونه با ابعاد $3 \times 1 \times 1$ سانتی متر جدا گردید. در ادامه، حداکثر نیروی لازم برای برش هر یک از زیر نمونه‌ها در جهت عمود بر محور طولی فیبرهای عضلانی با استفاده از دستگاه Testometric M350- (Warner-Bratzler 10CT، انگلستان) با فشار ۵۰ کیلو گرم، سرعت ۱۰ سانتی متر در دقیقه و زاویه ۶۰ درجه اندازه گیری شد Baldassini و همکاران، (۲۰۲۱) و میانگین نیروی بدست آمده برای هر سه زیر نمونه به عنوان فشار بررسی نمونه مربوطه ثبت گردید. رنگ گوشت در عضلات LT و SM پس از ۴۸ ساعت یخ‌گشایی نمونه‌ها در دمای چهار درجه سانتی گراد مورد ارزیابی قرار گرفت

پس از ۱۷ هفته خوراکدهی و در روز کشتار، وزن پیش از کشتار هر یک از بزغاله‌ها پس از اعمال یک نیمه شب گرسنگی، با دسترسی آزاد به آب، اندازه گیری شد. پس از کشتار اجزای غیرلاشه‌ای (شامل سر، پوست، پاه، شش‌ها و نای، کبد، قلب، طحال، پانکراس، دستگاه گوارش، دیافراگم و بیضه‌ها) و بافت‌های مختلف چربی (شامل چربی‌های بطنی، کلیوی، روده‌ای و لگنی) از بدن جدا شده و وزن بدن خالی و وزن لاشه گرم در فاصله یک ساعت پس از کشتار اندازه گیری شد Johnson و همکاران، (۱۹۹۵).

پس از گذشت ۲۴ ساعت از سرد شدن لاشه‌ها، سطح مقطع عضله LT در نیمه چپ لاش و در حد فاصل بین دندنه‌های ۱۲ و ۱۳ و ضخامت چربی زیر پوستی در همین مقطع و در قطعه قفسه سینه طبق روش توصیفی توسط Johnson و همکاران، (۱۹۹۵) اندازه گیری شد. از عضلات LT و SM نمونه‌هایی در مقادیر کافی و به صورت تفکیک شده برای بررسی ویژگی‌های کیفی و ترکیب اسیدهای چرب عضلات برداشت و پس از بسته‌بندی درون پوشش آلومینیومی در شرایط خلاء، تا زمان انجام آزمایشات در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری شدند؛ به استثنای آزمایشات مربوط به تعیین ضایعات شیرابه‌ای و ظرفیت نگهداری آب که بلاfaciale در روز پس از سرد شدن لاشه‌ها صورت گرفت.

ارزیابی ویژگی‌های کیفی گوشت
مقدار pH ultimate (pH ۲۶ در پژوهش حاضر) در هر یک از

C18:3 FAME isomers و cis/trans C18:1, C18:2 on SP-2560, Sigma, St. Louis, MO, USA انجام شد.

آنالیز آماری

پژوهش حاضر در قالب طرح کاملاً تصادفی با دو تیمار و هشت تکرار طراحی و اجرا گردید. آنالیز آماری داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SAS ویرایش ۹/۱ (۲۰۰۲) انجام گرفت. پیش از اقدام به آنالیز آماری و جهت اطمینان از نرمال بودن توزیع داده‌ها، آزمون کولموگروف- اسمیرنوف^۱ انجام گردید. پارامترهای مورد نظر با استفاده از روش GLM آنالیز شده و میانگین اثرات معنی‌دار در تجزیه واریانس، با آزمون چند دامنه‌ای دانکن و فرض خطای $0.05/0$ مقایسه گردید.

$$X_{ij} = \mu + T_i + A_j + e_{ij}$$

در این رابطه μ اثر میانگین، T_i اثر تیمار i ، A_j اثر تصادفی حیوان در تیمار و e_{ij} اثر اشتباه آزمایشی مربوط به تیمار i در تکرار (حیوان) j است.

نتایج و بحث

عملکرد رشد و ویژگی‌های لاشه

تغذیه پروپیوتیک باکتریایی به بزرگاله‌های مرخز تأثیری بر عملکرد رشد، شامل مصرف خوراک، میانگین افزایش وزن روزانه و بازده خوراک نداشت ($P > 0.05$ ؛ جدول ۲). استفاده از پروپیوتیک‌های باکتریایی چند سویه‌ای تجاری در تغذیه بزرگاله‌ها (Ataşoğlu و همکاران، ۲۰۱۰) و بردها (Saleem و همکاران، ۲۰۱۷؛ Estrada-Angulo و همکاران، ۲۰۲۱) نتایج مشابهی را به دنبال داشته است. در پژوهش‌های مشابه، Whitley و همکاران (۲۰۰۹) با انجام چهار آزمایش مستقل مشاهده کردند که خوراندن پروپیوتیک تجاری به بزرگاله‌های دورگ Boer در سه آزمایش تأثیری بر عملکرد بزرگاله‌ها نداشت. در مقابل، Yuan و همکاران (۲۰۲۳) افزایش معنی‌دار میانگین افزایش وزن روزانه را در بزرگاله Boer تغذیه شده با پروپیوتیک‌های باکتریایی گزارش کردند. تناقض در نتایج بدست آمده در این حوزه ممکن است ناشی از تفاوت در ترکیب جیره پایه، فرایند آماده‌سازی گونه‌های

Johnson و همکاران، ۱۹۹۵). شاخص‌های سه گانه رنگ (a^* ، b^* ، L^*)، شدت رنگ زرد؛ Konica، شدت روشنی Konica) با استفاده از دستگاه رنگ‌سنج دیجیتال (Minolta، Chroma meter CR-400 شاخص hue angle با استفاده از رابطه $\tan^{-1}(b^*/a^*)$ و شاخص chroma نیز با استفاده از فرمول $(a^{*2}+b^{*2})^{1/2}$ محاسبه شد (Johnson و همکاران، ۱۹۹۵).

آنالیز تقریبی

نمونه عضلات پس از برداشت چربی زیر پوستی و بافت‌های پیوندی قابل مشاهده، با دستگاه هموژنایزر خانگی هموژن شده و درصد رطوبت، خاکستر خام، چربی خام و پروتئین خام در این نمونه‌ها با استفاده از روش‌های AOAC (۱۹۹۰) تعیین گردید.

ترکیب اسیدهای چرب

نمونه عضلات LT و SM پس از برداشت بافت‌های پیوندی و چربی‌های خارجی قابل مشاهده در سطح، به تفکیک و با استفاده از دستگاه هموژنایزر (TURRAX، IKA از دستگاه ULTRA-) چرب با استفاده از کروماتوگرافی گازی (South Korea، Yung lin 6300 مجهز به آشکار ساز یونی-شعله و ستون مولین 88 Cp-Sil به طول ۱۰۰ متر، قطر داخلی ۰/۲۵ میلی‌متر و ضخامت ۰/۲۵ میکرومتر) شناسایی شدند. از هلیوم با سرعت تزریق ۱/۵ میلی‌لیتر در دقیقه به عنوان گاز حامل و از اسید نوناد کانوئیک (۱۹۰؛ خلوص ۹۹ درصد؛ Sigma, St. Louis, MO, ایالات متحده آمریکا) به عنوان استاندارد داخلی استفاده شد. کالیبره کردن و شناسایی اسیدهای چرب با استفاده از مقایسه زمان خروج و سطح زیر منحنی اسیدهای چرب با منحنی استاندارد Component FAME Mix) و G004263، 37

پروپوتوک باکتریایی اسید لاکتیکی به جیره گوساله‌های گوشتی از شیرگرفته با سن پنج ماه تغییری را در ضخامت چربی زیر پوستی تا ۷۲ روز پس از مصرف سبب نشد. Whitley و همکاران (۲۰۰۹) گزارش کردند که وزن لشه و نیز ضخامت چربی زیر پوستی بزغاله‌های نژاد Boer تحت تأثیر افودن پروپوتوک باکتریایی به جیره قرار نگرفت. در مقابل، Brown و همکاران (۲۰۰۶) افزایش معنی‌دار ضخامت چربی زیر پوستی در ناحیه دندۀ دوازدهم ($P<0.05$) گوساله‌های نر اخته تغذیه شده با مکمل باکتری‌های اسید لاکتیکی را گزارش کردند. وجود چنین تفاوت‌هایی را می‌توان به عواملی مانند تفاوت در سن بزغاله‌ها در زمان کشتار، نژاد و نیز غلظت انرژی جیره غذایی، که همگی بر میزان انباست چربی در لشه تأثیرگذارند، مرتبط دانست (Pophiwa و همکاران، ۲۰۱۷).

پروپوتوک، روش یا بازه زمانی به کارگیری پروپوتوک‌ها در تغذیه دام یا تفاوت در شرایط محیطی و مدیریتی حاکم بر پژوهش‌ها باشد. از سوی دیگر، نوع و تعداد سویه‌های پروپوتوکی نیز ممکن است کارآیی پروپوتوک‌های باکتریایی را تحت تأثیر قرار دهد (Yuan و همکاران، ۲۰۲۳).

درصد لشه و سطح مقطع عضله LT تحت تأثیر خوراندن پروپوتوک باکتریایی قرار نگرفت ($P>0.05$)؛ در مقابل، ضخامت چربی زیر پوستی در ناحیه فوقانی دندۀ دوازدهم در پاسخ به مصرف پروپوتوک باکتریایی به‌طور بسیار معنی‌داری کاهش یافت ($P<0.05$). مشاهده اخیر احتمال کاهش جذب چربی جیره بر اثر هیدرولیز نمک‌های صفرایی به وسیله باکتری‌های پروپوتوک را بیان می‌دارد (Beresford و Gil-Rodriguez، ۲۰۲۰). در پژوهش DeClerck و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهش

جدول ۲- تأثیر تغذیه با پروپوتوک باکتریایی بر عملکرد و ویژگی‌های لشه بزغاله‌های مرخز (n=8)

معنی‌داری	SEM ^A	شاهد	پروپوتوک
NS	۰/۸۱	۲۲/۲	۲۱/۵
NS	۱۷/۵	۶۲۱	۵۷۶
NS	۵/۷	۷۳	۷۰
NS	۰/۰۰۶	۰/۱۲	۰/۱۲
NS	۰/۹۴	۴۶/۸	۴۵/۲
**	۰/۰۹	۱/۸ ^b	۱/۲ ^a
NS	۰/۱۴	۸/۵	۸/۱

^{a,b} میانگین‌هایی با حروف غیر مشابه در هر ردیف غیر مشابه در هر دو گروه اختلاف معنی‌دار با استفاده از روش دانکن هستند. ^{**} به ترتیب به معنی‌دار بودن تفاوت‌ها در سطوح ۵ و ۱ درصد اشاره دارد. NS=غیرمعنی‌دار. ^A انحراف استاندارد میانگین‌ها.

ویژگی‌های کیفی گوشت

مقادیر میانگین pH_{Hu}، ضایعات شیرابه‌ای، ظرفیت نگهداری آب، کاهش وزن در اثر طبخ، فشار برشی و رنگ گوشت بزغاله‌ها در جدول ۳ ارائه شده است. خوراندن پروپوتوک باکتریایی تأثیری بر pH عضلات در ۲۴ ساعت پس از کشتار نداشت ($P>0.05$). ضایعات شیرابه‌ای، ظرفیت نگهداری آب، کاهش وزن در اثر طبخ و فشار برشی در عضلات تحت تأثیر مصرف پروپوتوک باکتریایی

قرار نگرفت ($P>0.05$ ؛ جدول ۳). با استناد به یافته‌های Pogorzelski و همکاران (۲۰۲۲) فشار برشی و میزان تردی گوشت تابع عوامل متعددی مانند سن/وزن دام در زمان کشتار، چربی و طریقه آماده‌سازی دام تا زمان کشتار هستند و در این بین مقدار فشار برشی بیش از هر چیز به محتوای چربی عضله بستگی دارد؛ به طوری که انباست بیشتر چربی در عضله به واسطه کاهش

مذکور بوده (به ترتیب ۴۰/۸ و ۳۹/۵) که نشان می‌دهد این عضلات از شدت روشنی قابل قبولی برای مصرف کنندگان برخوردار بوده‌اند.

ترکیب شیمیایی عضلات

خوراندن پروپیوتیک باکتریایی تغییر معنی‌داری را در محتوای رطوبت، پروتئین خام و خاکستر خام عضلات مورد بررسی سبب نشد ($P > 0/05$; جدول ۴)؛ اما کاهش معنی‌دار محتوای عصاره اتری در عضله LT را به دنبال داشت ($P < 0/05$). صرف نظر از تأثیر تیمارها، محتوای چربی داخل عضلانی در عضله LT تا اندازه‌ای بیشتر از عضله SM بود که با مقاومت کمتر این عضله در برابر فشار برشی همخوانی دارد. مقدار میانگین درصد رطوبت، پروتئین خام، چربی خام و خاکستر خام در عضلات بزرگاله‌های مرخز به ترتیب برابر با ۷۳/۷، ۲۰/۶، ۲۰/۳ و ۱/۱ درصد بدست آمد که در دامنه مقادیر گزارش شده برای گوشت دیگر نژادهای بزرگار دارند.

تراکم فیبرهای عضلانی منجر به کاهش مقاومت گوشت در برابر برش خواهد شد (Wyrwisz و همکاران، ۲۰۱۹).

در رابطه با رنگ عضلات تفاوت‌هایی در بین تیمارها مشاهده شد (جدول ۳). مقادیر شاخص‌های a^* و chroma در عضلات بزرگاله‌های مصرف کننده پروپیوتیک به طور معنی‌داری بیشتر و مقدار شاخص L^* در این گروه به طور معنی‌داری کمتر از بزرگاله‌های گروه شاهد بود ($P < 0/05$) که می‌توان آن را به بالاتر بودن درصد چربی عضلات در گروه شاهد نسبت داد. مقدار تفاوت مشاهده شده در شاخص hue angle نیز می‌تواند ناشی از تفاوت ذکر شده در مقدار شاخص a^* باشد. Priolo و همکاران (۲۰۰۱) بیان داشته‌اند که تغییر در رنگ گوشت به طور معمول تابعی از محتوای چربی عضله و لاشه یا مقدار pH است. Velasco و همکاران (۲۰۰۴) مقدار بحرانی روشنی گوشت (L^*) را برابر با ۳۴ گزارش کرده‌اند، بدین معنی که مقادیر کمتر آن سبب خواهد شد تا عموم مصرف کنندگان به دلیل تیرگی رنگ گوشت تمایلی به خرید آن نداشته باشند. در پژوهش حاضر، مقدار میانگین شاخص L^* در عضلات LT و SM بزرگاله‌ها بیش از آستانه

جدول ۳- تأثیر تغذیه با پروپویوتیک باکتریایی بر ویژگی‌های کیفی گوشت در دو عضله بز غاله‌های مرخ (n=۸)

معنی‌داری	SEM ^A	شاهد	پروپویوتیک	pHu (۲۴)
NS	۰/۱۳	۵/۸	۵/۹	LT
NS	۰/۱۴	۵/۹	۶/۱	SM
ضایعات شیرابه‌ای (درصد)				
NS	۰/۴۳	۳/۶	۳/۷	LT
NS	۰/۳۵	۳/۵	۳/۱	SM
ظرفیت نگهداری آب (درصد)				
NS	۱/۸۱	۳۹/۰	۳۸/۳	LT
NS	۱/۴۸	۳۷/۸	۳۴/۰	SM
کاهش وزن در اثر طبخ (درصد)				
NS	۰/۹۴	۲۸/۹	۳۱/۲	LT
NS	۰/۷۲	۳۴/۶	۳۶/۳	SM
فضار برشی (نیوتن/سانتی‌متر مربع)				
NS	۱/۴۶	۳۳/۵	۳۶/۹	LT
NS	۳/۸۱	۴۱/۳	۴۶/۹	SM
شاخص L*				
NS	۱/۸۳	۴۲/۸	۳۸/۸	LT
*	۱/۱۹	۴۲/۲ ^a	۳۶/۸ ^b	SM
شاخص a*				
*	۰/۵۴	۱۳/۵ ^b	۱۶/۱ ^a	LT
NS	۰/۹۵	۱۳/۰	۱۵/۳	SM
شاخص b*				
NS	۰/۶۰	۶/۳	۶/۰	LT
NS	۰/۵۸	۸/۳	۶/۸	SM
Hue angle				
NS	۲/۶۸	۲۵/۷	۲۰/۶	LT
NS	۲/۶۶	۲۲/۵	۲۴/۴	SM
Chroma				
*	۰/۴۲	۱۵/۰ ^b	۱۷/۲ ^a	LT
NS	۰/۸۰	۱۵/۴	۱۶/۸	SM

^{a,b} میانگین‌هایی با حروف غیر مشابه در هر ردیف اختلاف معنی‌دار با استفاده از روش دانکن هستند. * و ** به ترتیب به معنی دار بودن تفاوت‌ها در سطوح ۵ و ۱ درصد اشاره دارند. NS = غیرمعنی‌دار. ^A انحراف استاندارد میانگین‌ها.

جدول ۴- تأثیر تغذیه با پروپیوتیک باکتریایی بر توکیب تقریبی در دو عضله بزغاله‌های مرخز (n=۸)

معنی داری	SEM ^A	شاهد	پروپیوتیک	بر مبنای وزن مرطوب (درصد)
				رطوبت
NS	۰/۶۲	۷۳/۵	۷۶/۳	LT
NS	۰/۵۲	۷۲/۱	۷۳/۳	SM
				پروتئین
NS	۰/۵۳	۲۰/۹	۲۱/۲	LT
NS	۰/۳۵	۲۰/۸	۲۰/۹	SM
				جزیری
**	۰/۱۱	۴/۱ ^a	۳/۵ ^b	LT
NS	۰/۱۸	۲/۹	۲/۹	SM
				خاکستر
NS	۰/۰۶	۱/۱	۱/۱	LT
NS	۰/۰۷	۱/۲	۱/۱	SM

^{a,b} میانگین‌هایی با حروف غیر مشابه در هر ردیف دارای اختلاف معنی دار با استفاده از روش دانکن هستند. * و ** به ترتیب به معنی دار بودن مقادیرها در سطوح ۵ و ۱۰ درصد اشاره دارند. NS = غیرمعنی دار. ^A انحراف استاندارد میانگین‌ها.

تصویه‌های تغذیه‌ای ارائه شده در مورد رژیم غذایی انسان حد مطلوب نسبت PUFA/SFA را ۰/۴۵ یا بیشتر و نسبت n-۶/n-۳ را چهار یا کمتر بیان داشته است (Department of Health ۱۹۹۴). در پژوهش حاضر، نسبت PUFA/SFA از ۰/۱۲ در عضله LT تا ۰/۱۵ در عضله SM متغیر بود که کمتر از دامنه ۰/۱۶ تا ۰/۴۹ گزارش شده توسط Banskalieva و همکاران (۲۰۰۰) برای گوشت بز است.

در پژوهش حاضر غلظت برخی اسیدهای PUFA (مانند اسیدهایی با ۲۰ و ۲۲ کربن) بدست نیامد که این امر می‌تواند دلیل سهم کمتر PUFA در کل اسیدهای چرب شناسایی شده باشد. در هر حال، Werdi Pratiwi و همکاران (۲۰۱۶) نیز چنین مقداری کمی (۰/۰۲ تا ۰/۰۱) را در بزهای Boer و بزهای وحشی استرالیایی گزارش کرده‌اند. نسبت n-۶/n-۳ در بزغاله‌های مرخز از ۳/۴ در عضله SM تا ۳/۲ در عضله LT متغیر بود که با مقداری گزارش شده در دیگر نژادهای بز مطابقت دارد. علاوه بر این، در MUFA + PUFA + (۱۸:۰ + ۲۲:۰ درصد) در گوشت بزغاله‌های مرخز با مقداری گزارش شده در دیگر نژادهای بز نیز همخوانی وجود دارد.

توکیب اسیدهای چرب و شاخصه‌های تغذیه‌ای عضلات
در جداول ۵ و ۶ به ترتیب ترکیب اسیدهای چرب در عضلات LT و SM بر اساس درصد از کل اسیدهای چرب ارائه شده است. در رابطه با عضله LT سهم اسید چرب ۲۲:۱ در بزغاله‌های دریافت-کننده پروپیوتیک باکتریایی در حد معنی داری کمتر از بزغاله‌های گروه شاهد بود (P<۰/۰۵). در مورد دیگر اسیدهای چرب، تغییری در نسبت آن‌ها بر اثر استفاده از پروپیوتیک باکتریایی در تغذیه بزغاله‌ها مشاهده نشد (P>۰/۰۵). در عضله SM نیز درصد اسیدهای چرب ۱۷:۰، ۱۷:۱trans و ۱۸:۳cis در گروه دریافت-کننده پروپیوتیک باکتریایی به طور معنی داری بیش از درصد آن در گروه شاهد بود (P<۰/۰۵؛ جدول ۶). از سوی دیگر، اسیدهای چرب ۲۰:۱ و trans/cis ۱۱/۱۳ CLA در عضله SM از درصد کمتری در بزغاله‌های دریافت-کننده پروپیوتیک باکتریایی برخوردار بودند (P<۰/۰۵). در هر حال، متأسفانه در بررسی‌های انجام گرفته توسط نویسنده‌گان اطلاعاتی در رابطه با تأثیر پروپیوتیک‌های باکتریایی بر ترکیب اسیدهای چرب گوشت یافت نشد. ارزش تغذیه‌ای مواد غذایی چرب به طور معمول با در نظر گرفتن نسبت PUFA/SFA و نیز نسبت n-۶/n-۳ سنجیده می‌شود (Bessa و همکاران، ۲۰۱۵).

جدول ۵- تأثیر تغذیه با پروپویوتک باکتریالی بر توکیب اسیدهای چرب (درصد از کل اسیدهای چرب) در عضله بزرگاله‌های مرخ (n=۸)

معنی‌داری	SEM ^A	شاهد	پروپویوتک	اسیدهای چرب
NS	.۰/۰۲۳	.۰/۱۷	.۰/۱۲	C12:0
NS	.۰/۰۱۱	.۰/۱۳	.۰/۱۰	C13:0
NS	.۰/۲۰۹	۲/۲۵	۲/۹۷	C14:0
NS	.۰/۰۴۸	.۰/۲۵	.۰/۳۹	C14:1 trans
NS	.۰/۱۷۶	.۰/۴۷	.۰/۵۵	C14:1 cis
NS	.۰/۲۰۳	.۰/۷۲	.۰/۹۴	Total C14:1 n5
NS	.۰/۲۷۵	.۰/۶۷	.۰/۵۷	C15:0
NS	.۰/۱۱۰	.۰/۲۳	.۰/۲۳	C15:1 n7
NS	۱/۳۹۳	۲۴/۰۳	۲۵/۶۳	C16:0
NS	.۰/۴۰۷	۲/۹۳	۳/۴۳	Total C16:1
NS	.۰/۴۰۵	۱/۰۰	۱/۱۰	C17:0
NS	.۰/۶۵۳	۲/۲۰	۱/۷۰	C17:1 n7
NS	۱/۶۱۵	۱۵/۹۳	۱۴/۰۷	C18:0
NS	۱/۹۳۲	۴۵/۸۳	۴۳/۱۲	Total C18:1
NS	.۰/۵۳۶	۲/۲۰	۲/۶۷	Total C18:2 n6
NS	.۰/۰۰۰	.۰/۳۰	.۰/۳۰	C18:3 trans n3
NS	.۰/۲۰۰	.۰/۳۷	.۰/۶۵	C18:3 cis n3
NS	.۰/۲۰۰	.۰/۶۷	.۰/۹۵	Total C18:3 n3
NS	.۰/۰۵۷	.۰/۳۰	.۰/۲۹	C20:0
NS	.۰/۰۱۹	.۰/۳۰	.۰/۲۵	C20:1 n9
NS	.۰/۰۶۴	.۰/۱۶	.۰/۲۴	C22:0
*	.۰/۰۰۸	.۰/۱۷ ^a	.۰/۱۵ ^b	C22:1 n9
NS	.۰/۳۲۲	.۰/۳۷	.۰/۶۷	CLA 9/11 c/t
NS	.۰/۰۰۹	.۰/۰۹	.۰/۱۰	CLA 7/9 t/c
NS	.۰/۰۳۴	.۰/۱۴	.۰/۱۵	CLA 11/13 t/c
NS	.۰/۰۰۲	.۰/۰۹	.۰/۰۹	CLA 9/11 t/t
NS	.۰/۰۰۹	.۰/۰۸	.۰/۱۰	CLA 11/13 t/t
NS	.۰/۰۵۴	.۰/۳۰	.۰/۳۷	CLA 12/14 t/t+ 12/14 c/t+ 11/13 c/t
NS	.۰/۳۳۱	۱/۰۶	۱/۴۷	Total CLA
NS	۲/۳۶۷	۴۴/۲۶	۴۴/۶۲	SFA
NS	۲/۱۳۵	۵۶/۲۳	۵۶/۲۹	UFA
NS	۱/۸۹۹	۵۲/۰۸	۵۱/۲۸	MUFA
NS	.۰/۲۰۰	.۰/۶۷	.۰/۹۵	PUFA n3
NS	.۰/۵۳۶	۲/۲۰	۲/۶۷	PUFA n6
NS	.۰/۶۷۱	۴/۴۵	۶/۰۱	Total PUFA
NS	.۰/۱۱۵	۱/۲۹	۱/۲۸	UFA/SFA
NS	.۰/۵۶۰	۳/۲۶	۳/۰۴	n6/n3
NS	.۰/۰۱۸	.۰/۱۰	.۰/۱۳	PUFA/SFA
NS	۱/۳۹۱	۷۲/۴۶	۷۱/۳۵	Total desirable
NS	.۰/۱۸۵	۲/۵۷	۲/۲۹	(18:0+18:1)/16:0

^{a,b} میانگین‌هایی با حروف غیر مشابه در هر ردیف دارای اختلاف معنی‌دار با استفاده از روش دانکن هستند. * و ** به ترتیب به معنی‌دار بودن تفاوت‌ها در سطوح ۵ و ۱۰ درصد اشاره دارند. NS = غیرمعنی‌دار. ^A انحراف استاندارد میانگین‌ها.

SFA، اسیدهای چرب اشباع؛ UFA، اسیدهای چرب غیر اشباع؛ MUFA، اسیدهای چرب غیر اشباع با یک پیوند دو گانه؛ PUFA، اسیدهای چرب غیر اشباع با چند پیوند دو گانه؛ MUFA+PUFA+C18:0، Total desirable

جدول ۶- تأثیر غذیه با پروپیوتیک باکتریایی بر ترکیب اسیدهای چرب (درصد از کل اسیدهای چرب) در عضله بزغاله‌های مرخز ($n=8$) semimembranosus

معنی‌داری	SEM ^A	شاهد	پروپیوتیک	اسیدهای چرب
NS	۰/۰۴۸	۰/۲۰	۰/۱۵	C12:0
NS	۰/۰۱۰	۰/۱۳	۰/۱۰	C13:0
NS	۰/۴۴۳	۲/۸۷	۲/۴۷	C14:0
***	۰/۰۰۷	۰/۲۲ ^D	۰/۳۴ ^a	C14:1 trans
NS	۰/۲۳۴	۰/۶۷	۰/۶۱	C14:1 cis
NS	۰/۲۳۵	۰/۸۸	۰/۹۵	Total C14:1 n5
NS	۰/۰۹۷	۰/۶۱	۰/۶۱	C15:0
NS	۰/۰۱۵	۰/۱۸	۰/۲۳	C15:1 n7
NS	۲/۳۱۸	۲۷/۰۰	۲۵/۵۰	C16:0
NS	۰/۲۵۴	۲/۵۳	۳/۲۸	Total C16:1
*	۰/۱۰۰	۰/۷۳ ^D	۱/۲۲ ^a	C17:0
NS	۰/۱۷۸	۱/۵۳	۲/۱۰	C17:1 n7
NS	۱/۶۷۳	۱۶/۷۷	۱۲/۸۰	C18:0
NS	۲/۵۸۳	۴۱/۰۷	۴۲/۴۳	Total C18:1
NS	۰/۸۷۵	۳/۰۳	۴/۵۳	Total C18:2 n6
NS	۰/۰۰۰	۰/۳۰	۰/۳۰	C18:3 trans n3
*	۰/۱۴۶	۰/۵۱ ^D	۱/۱۷ ^a	C18:3 cis n3
*	۰/۱۴۶	۰/۸۱ ^D	۱/۴۷ ^a	Total C18:3 n3
NS	۰/۰۲۵	۰/۳۴	۰/۳۳	C20:0
**	۰/۰۰۹	۰/۲۹ ^a	۰/۲۲ ^D	C20:1 n9
NS	۰/۰۳۳	۰/۱۷	۰/۱۸	C22:0
NS	۰/۰۱۶	۰/۱۸	۰/۱۳	C22:1 n9
NS	۰/۰۷۰	۰/۸۰	۰/۶۳	CLA 9/11 c/t
NS	۰/۰۱۳	۰/۰۹	۰/۰۹	CLA 7/9 t/c
*	۰/۰۰۳	۰/۱۲ ^a	۰/۱۰ ^D	CLA 11/13 t/c
NS	۰/۰۰۹	۰/۰۸	۰/۰۸	CLA 9/11 t/t
NS	۰/۰۱۲	۰/۰۷	۰/۰۸	CLA 11/13 t/t
NS	۰/۰۲۷	۰/۲۳	۰/۳۰	CLA 12/14 t/t+ 12/14 c/t+ 11/13 c/t
NS	۰/۱۰۹	۱/۲۰	۱/۲۸	Total CLA
NS	۳/۱۷۵	۴۸/۶۶	۴۳/۷۸	SFA
NS	۴/۳۷۱	۵۲/۲۱	۵۶/۸۸	UFA
NS	۲/۴۰۴	۴۶/۷۷	۵۱/۵۰	MUFA
*	۰/۱۴۶	۰/۸۱ ^D	۱/۴۷ ^a	PUFA n3
NS	۰/۸۷۵	۳/۰۳	۴/۵۳	PUFA n6
NS	۱/۰۴۱	۵/۴۴	۸/۲۷	Total PUFA
NS	۰/۱۳۰	۱/۰۸	۱/۲۸	UFA/SFA
NS	۰/۵۹۳	۳/۷۰	۳/۱۸	n6/n3
NS	۰/۰۲۵	۰/۱۱	۰/۱۹	PUFA/SFA
NS	۱/۹۲۵	۶۸/۹۷	۷۲/۵۷	Total desirable
NS	۰/۲۹۱	۲/۱۰	۲/۱۹	(18:0+18:1)/16:0

^{a,b} میانگین‌هایی با حروف غیر مشابه در هر ردیف دارای اختلاف معنی‌دار با استفاده از روش دانکن هستند. * و ** به ترتیب به معنی‌دار بودن تفاوت‌ها در سطوح ۵ و ۱۰ درصد اشاره دارند. NS = غیرمعنی‌دار. ^A انحراف استاندارد میانگین‌ها.

اسیدهای چرب اشباع؛ SFA، اسیدهای چرب غیر اشباع؛ MUFA، اسیدهای چرب غیر اشباع با یک پیوند دوگانه؛ PUFA، اسیدهای چرب غیر اشباع با چند پیوند دوگانه؛ MUFA+PUFA+C18:0 .Total desirable

نتیجه گیری

داشت. غالباً ویژگی‌های کیفی گوشت در بزغاله‌های مرخ از کمیت و کیفیتی مشابه با دیگر نژادهای بز برخوردارند.

پاورقی‌ها

Kolmogorov-Smirnov -۱

desirable fatty acids -۲

پروپویتیک باکتریایی تجاری مورد استفاده تحت شرایط پژوهش حاضر قادر به ایجاد تغییر محسوس و قابل اعتماد در عملکرد بزغاله‌ها یا هر یک از ویژگی‌های مورد ارزیابی در رابطه با کیفیت گوشت نبود. در هر حال، صرف نظر از سطح معنی‌داری نتایج، پارامترهایی مانند ضخامت چربی زیر پوستی و محتوای چربی عضلات در بزغاله‌های دریافت‌کننده پروپویتیک تمایل به کاهش

منابع

- AOAC. (1990). Official methods of analysis 15th Edition. Arlington, VA: Association of Official Analytical Chemists. DC, USA. pp: 931-932.
- Ataşoğlu, C., Akbağ, H.I., Tölü, C., Daş, G., Savaş, T. and Yurtman, I.Y. (2010). Effects of kefir as a probiotic source on the performance of goat kids. *South African Journal of Animal Science*. 40(4):363-370.
- Baldassini, W.A., Machado Neto, O.R., Fernandes, T.T., Ament, H.P., Luz, M.G., Santiago, B.M. et al. (2021). Testing different devices to assess meat tenderness: preliminary results. *Journal of Food Science and Technology*. 58(6):2441-2446. DOI: 10.1007/s13197-020-04941-1
- Banskalieva, V., Sahlu, T. and Goesch, A.L. (2000). Fatty acid composition of goat muscles and fat depots: A review. *Small Ruminant Research*. 37:255-268.
- Bessa, R.J.B., Alves, S.P. and Santos-Silva, J. (2015). Constraints and potentials for the nutritional modulation of the fatty acid composition of ruminant meat. *European Journal of Lipid Science and Technology*. 117:1325–1344. DOI: 10.1002/ejlt.201400468
- Brown, M.S., Smith, C. and Mitchell, D. (2006). Effects of Micro-Cell on feedlot performance by yearling beef steers. P: 67-70. In Beef Cattle Research in Texas. <http://animalscience.tam.edu/main/academics/beef/bcrt/BCR2006Fin>
- al.pdf Accessed May 15, 2007.
- Chriki, S. and Hocquette, J.F. (2020). The myth of cultured meat: A review. *Frontiers in Nutrition*. 7. DOI: 10.3389/fnut.2020.00007
- DeClerck, J.C., Wade, Z.E., Reeves, N.R., Miller, M.F., Johnson, B.J. Ducharme, G.A. et al. (2020). Influence of *Megasphaera elsdenii* and feeding strategies on feedlot performance, compositional growth, and carcass parameters of early weaned, beef calves. *Translational Animal Science*. 4(2):863-875. DOI: 10.1093/tas/txaa031
- Department of Health. (1994). Nutritional aspects of cardiovascular disease. Report on health and social subjects no. 46. London: H.M. Stationery Office.
- Ekiz, B., Ozcan, M., Yilmaz, A., Tolu, C. and Savas, T. (2010). Carcass measurements and meat quality characteristics of dairy suckling kids compared to an indigenous genotype. *Meat Science*. 85:245-249.
- Estrada-Angulo, A., Zapata-Ramírez, O., Castro-Pérez, B.I., Uriás-Estrada, J.D., Camacho, S.J., Angulo-Montoya, C. et al. (2021). The effects of single or combined supplementation of probiotics and prebiotics on growth performance, dietary energetics, carcass traits, and visceral mass in lambs finished under subtropical climate conditions. *Biology*. 10:1137. DOI: 10.3390/biology10111137
- FAOSTAT (2016). <http://faostat.fao.org/>
- Folch, J., Lees, M. and Sloane Stanley, G.H.

- (1957). A simple method for the isolation and purification of total lipids from animal tissues. *The Journal of Biological Chemistry.* 226:497-509.
- Fonteles, N.L.O., Alves, S.P., Madruga, M.S., Queiroga, R.R.E., Andrade, A.P., Silva, D.S. et al. (2018). Fatty acid composition of polar and neutral meat lipids of goats browsing in native pasture of Brazilian Semiarid. *Meat Science.* 139:149-156.
- Gil-Rodriguez, A.M. and Beresford, T. (2021). Bile salt hydrolase and lipase inhibitory activity in reconstituted skim milk fermented with lactic acid bacteria. *Journal of Functional Foods.* 77:104342. DOI: 10.1016/j.jff.2020.104342
- Hoffman, L.C., Muller, M., Cloete, S.W.P. and Schmidt, D. (2003). Comparison of six crossbred lamb types: sensory, physical and nutritional meat quality characteristics. *Meat Science.* 65:1265-1274.
- Johnson, D.D., Eastridge, J.S., Neubauer, D.R. and McGowan, C.H. (1995). Effect of sex class on nutrient content of meat from young goats. *Journal of Animal Science.* 73:296-301.
- Kaić, A., Kasap, A., Širić, I. and Mioč, B. (2020). Drip loss assessment by EZ and bag methods and their relationship with pH value and color in mutton. *Archives Animal Breeding.* 63(2):277-281. DOI: 10.5194/aab-63-277-2020.
- Medeiros, L.B., Almeida Alves, S.P., de Bessa, R.J.B., Barbosa Soares, J.K., Costa, C.N.M., Aquino, J.S. et al. (2021). Ruminant fat intake improves gut microbiota, serum inflammatory parameter and fatty acid profile in tissues of Wistar rats. *Scientific Reports.* 11:18963. DOI: 10.1038/s41598-021-98248-6.
- Melara, E.G., Avellaneda, M.C., Valdivié, M., García-Hernández, Y., Aroche, R. and Martínez, Y. (2022). Probiotics: Symbiotic relationship with the animal host. *Animals.* 12(6):719. DOI: 10.3390/ani12060719.
- Metcalfe, L. and Schmitz, A. (1961). The rapid preparation of fatty acid esters for gas chromatographic analysis. *Analytical Chemistry.* 33:363-364.
- NRC (2007). Nutrient requirements of small ruminants: sheep, goats, cervids, and New World camelids. Natl Academy Pr.
- Pang, B., Bowker, B., Zhuang, H., Yang, Y. and Zhang, J. (2020). Research note: Comparison of 3 methods used for estimating cook loss in broiler breast meat. *Poultry Science.* 99:6287-6290. DOI: 10.1016/j.psj.2020.08.038
- Pogorzelski, G., Pogorzelska-Nowicka, E., Pogorzelski, P., Półtorak, A., Hocquette, J.F., and Wierzbicka, A. (2022). Towards an integration of pre- and post-slaughter factors affecting the eating quality of beef. *Livestock Science.* 255:104795. DOI: 10.1016/j.livsci.2021.10479
- Pophiwa, P., Webb, E.C. and Frylinck, L. (2017). Carcass and meat quality of Boer and indigenous goats of South Africa under delayed chilling conditions. *South African Journal of Animal Science.* 47(6):794-803.
- Prache, S., Schreurs, N. and Guillier, L. (2022). Review: Factors affecting sheep carcass and meat quality attributes. *Animal.* 16:100330. DOI: 10.1016/j.animal.2021.100330.
- Priolo, A., Micol, D. and Agabriel, J. (2001). Effects of grass feeding systems on ruminant meat colour and flavour. A review. *Animal Research.* 50:185-200.
- Saleem, A.M., Zanouny, A.I. and Singer, A.M. (2017). Growth performance, nutrients digestibility, and blood metabolites of lambs fed diets supplemented with probiotics during pre- and post-weaning period. *Asian-Australasian Journal of Animal Sciences.* 30(4):523-530.
- SAS Institute (2002). STAT user's guide: Statistics. Version 9.1. Cary, NC: Statistical Analysis System Institute, Inc.
- Velasco, S., Cañeque, V., Lauzurica, S., Pérez, C. and de Huidobro, F.R. (2004). Effect of different feeds on meat quality and fatty acid composition of lambs fattened at pasture. *Meat Science.* 66(2):457-465.
- Webb, E.C. (2014). Goat meat production, composition, and quality. *Animal Frontiers.* 4:33-37. DOI: 10.2527/af.2014-0031.
- Werdi Pratiwi, N.M., Murray, P.J. and Taylor,

D.G. (2016). The fatty acid composition of muscle and adipose tissues from entire and castrated male Boer goats raised in Australia. *Animal Science*. 79(2):221-229.

Whitley, N.C., Cazac, D., Rude, B.J., Jackson-O'Brien, D. and Parveen, S. (2009). Use of a commercial probiotic supplement in meat goats. *Journal of Animal Science*. 87:723-728.

Wyrwisz, J., Moczkowska, M., Kurek, M.A., Karp, S., Atanasov, A.G. and Wierzbicka, A. (2019). Evaluation of WBSF, color, cooking

loss of *longissimus lumborum* muscle with fiber optic near-infrared spectroscopy (ft-nir), depending on aging time. *Molecules*. 24(4):757. DOI: 10.3390/molecules24040757

Yuan, K., Ma, J., Liang, X., Tian, G., Liu, Y., Zhou, G. et al. (2023). Effects of microbial preparation on production performance and rumen microbial communities of goat. *Food Science and Technology (Campinas)*. 43:e117622. DOI: 10.1590/fst.117622.